

fulgt med tiden og således er i pagt med samfundsudviklingen i øvrigt.

Regeringen har derimod kunnet konstatere, at det regelsæt, der skal danne rammerne for kongehusets virke, som jo tilrettelægges i et samarbejde mellem regeringen og Folketinget, har ladet en del tilbage at ønske især med hensyn til gennemsigtighed og med hensyn til klarhed, og det er i det lys, man skal se regeringens initiativ med lovforslaget om ændring af civilisteloven, der som nævnt tidligere i dag lægger op til en modernisering og ajourføring af en række forhold omkring kongehuset. Lovforslaget viser regeringens støtte til øget gennemsigtighed omkring kongehusets forhold.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringen ikke vil medvirke til indblanding fra statens side i kongehusets private forhold såsom regnskabsaflægning i videre omfang end i dag.

Der har så også været debat om medarbejderforholdene i kongehuset, og jeg kan til Enhedslistens spørgsmål og kommentar hertil oplyse, at hofmarskallen over for Statsministeriet har oplyst følgende:

»Den nuværende ordning er en følge af Hendes Majestæt Dronningens særlige stilling, hvorefter dronningen ikke kan trækkes for en dommer eller en arbejdsret. Alle er bekendt hermed, før de ansættes ved hoffet. Men hvis medarbejderne, når vi til foråret 2002 skal forhandle overenskomst igen, vil anse dette for et væsentligt spørgsmål, vil vi være åbne over for en tvistløsningsmodel, der ikke bryder med grundloven. Der kan f.eks. blive tale om en voldgiftsordning.«

Jeg kan i øvrigt tilføje, at en sådan model ikke er ukendt, f.eks. har Folketinget en sådan model.

Jeg skal herefter sammenfatte: Jeg kan på den baggrund for regeringens vedkommende sige til den stillede forespørgsel, at kongehuset er en velfungerende institution, som nyder stor folkelig og politisk opbakning. Regeringen finder ikke behov for yderligere ændringer i forhold til den modernisering, der lige er foreslået, og som Folketinget i dag har haft til første behandling.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt takke statsministeren for besvarelsen og sige, at allerede på et punkt, som jeg vil uddybe lidt nærmere, var der jo en nyhed i talen, nemlig om de konkrete løsningsmodeller,

man kunne forestille sig i forhold til de ansatte ved hoffet.

Så kan man selvfølgelig have den opfattelse, at den ændring var kommet fuldstændig uafhængig af, at der har været en diskussion, som ikke specielt har været ført her, men i pressen.

Jeg tror og har den opfattelse, at en demokratisk diskussion altid er godt, og at det nogle gange er med til at rykke lidt ved det, som man måske selv opfatter som givet, og også er med til at udvikle ens egne synspunkter. Derfor har jeg en grundlæggende tiltro til, at når der har været en demokratisk debat bl.a. i pressen omkring de her spørgsmål, så er det med til at skaffe nogle konstruktive løsninger.

Det er jo rigtigt, at et af de udestående problemer er – det kan så være, at det bliver løst – forholdene for de ansatte ved hoffet. Hofansatte kan ikke få en overenskomst på grund af artikel 25 i enevældens forfatning fra 1665. Og hvis der er nogen, der skulle lide af den vildfarelse, at enevældens forfatnings artikel 25 fra 1665 ikke eksisterer, så gør den det altså.

Ifølge de ansatte ved hoffet eller i hvert fald ifølge deres talsmand, Bjørn Kvist Ottens, fra Hofffunktionærforeningen, så betyder det, at man ikke kan få en overenskomst, at man i nogle spørgsmål står retsløst.

Fra Hofffunktionærforeningens side, formandens side, er man kommet med forskellige forslag til, hvordan det kunne løses: Hofansatte kunne fremover ansættes direkte af staten. Man kunne også forestille sig den model, at hofansatte blev ansat under hofmarskallen, som ikke er beskyttet af den immunitet, som kongehuset nyder i henhold til enevældens forfatning fra 1665.

Jeg synes, det er interessant at bemærke, at hofmarskallen, Søren Haslund-Christensen, i dag er citeret i Politiken for, at de ændrede ansættelsesforhold for hoffets ansatte i sidste ende er et politisk spørgsmål. Jeg ved ikke, om det er et korrekt citat, men det er det citat, der er. Og det viser i hvert fald – hvis citatet er korrekt – at uanset om vi kan lide det eller ej, så kan netop spørgsmålet om deres præcise ansættelsesforhold blive et spørgsmål for det her Folketing, f.eks. hvis man skal lave en overgang til statsansættelse.

Så det er ét eksempel på et område, som vi mener der absolut er grundlag for at debattere i den fortsatte debat.

Et andet spørgsmål, der er grundlag for at debattere videre, og som jo blev stillet som spørgsmål i Retsudvalget for 2 måneder siden, hvor